

Στο «Ξεκίνημα»

66

Το περιοδικό *Ξεκίνημα*, όργανο του εκπολιτιστικού ομίλου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διευθύνεται από συντακτική επιτροπή με αρχισυντάκτη τον φοιτητή της Ιατρικής Μ. Α. Αναγνωστάκη (γ. 1925).

Στο πρώτο τεύχος (15/2/1944) ο φοιτητής της Νομικής Πάνος Θασίτης (γ. 1923) δημοσιεύει ποιήματα και με το ψευδώνυμο Νικόλας Νάρβας, σε επόμενο τεύχος, ένα πεζογράφημα (τεύχ. 4, σ. 82-83). Αντιγράφω το ένα από τα δύο ποιήματά του, που τον φανερώνουν εξοικειωμένο με τη νεωτερική γραφή.

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ

Έτσι είναι πάντα
ποτέ πια η χαρά δε θα μας έρθει.
Την είδαμε ένα πρωινό
μας έφερε δυο ρόδα
και το βράδυ με τους ίσκιους
τη χάσαμε.
Τα χελιδόνια πέρασαν
χωρίς να σταθούν.
Έτσι είναι πάντα.
Μόνο που νύχτωσε
και πρέπει να κλείσουμε τα παράθυρα.

Τεύχ. 1, 15/2/1944, σ. 23

Χωρίς να είναι πάντοτε κατακτημένη οργανικά η νεωτερική γραφή, αποτελεί τον κοινό τόπο και τρόπο των ποιητών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εφόσον κυριαρχεί και στα επόμενα τεύχη. Στο δεύτερο τεύχος (1/3/1944, σ. 2) έχουμε το ποίημα «Ο Καταρράχτης» του Θανάση Φωτιάδη (1921-1989), που είχε ήδη εκδώσει τη συλλογή ποιημάτων του *Νοτιές*, και στο τρίτο τεύχος δημοσιεύει τη μελέτη του «Ο ποιητής Οδυσσέας Ελύτης» (20/3/1944, σ. 14-17). Η πολυμέρεια των ενδιαφερόντων και των γνώσεων του φοιτητή της Νομικής, εκείνων των χρόνων, αναδεικνύεται και από τις κριτικές του για θεατρικά έργα και εικαστικές εκθέσεις, όπου υπογράφει ως Νικήτας Βενιέρης.

Αναδημοσιεύω το πιο χαρακτηριστικό, όσο κρίνω, ποίημά του:

